

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 110

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 februarie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.489 bis din 11 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întâzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.....	2-3	Decizia nr. 1.574 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	7-10
Decizia nr. 1.558 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 44 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	4-5	Decizia nr. 1.575 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	10-12
Decizia nr. 1.559 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 și art. 155 ¹ din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene	5-7	Decizia nr. 1.577 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.....	12-13
		Decizia nr. 1.643 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală	14-15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		93. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.009/2010 privind acreditarea unităților sanitare care pot efectua activități de bănci de țesuturi și/sau celule umane, respectiv de utilizator de țesuturi și/sau celule umane în scop terapeutic	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.489 bis**

din 11 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întâzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întâzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fruit Experience” — S.R.L. din Baia Mare în Dosarul nr. 3.993/182/2010 al Judecătoriei Baia Mare — Secția civilă și care formează obiect al Dosarului nr. 3.267D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.993/182/2010, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întâzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Fruit Experience” — S.R.L. din Baia Mare într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri privind emiterea unei ordonanțe de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în principal, că prevederile art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, în art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și în art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, întrucât permite instanței de judecată să soluționeze cauza doar pe baza susținerilor subiective ale creditoarei, fără ca debitoarea să poată administra probe în apărare. Reglementarea acțiunii în anulare vine în contradicție cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu asigură un proces echitabil pentru toate părțile.

Cu referire la dispozițiile art. 7 alin. (1) din ordonanța de urgență, autorul excepției arată că acestea împiedică exercitarea dreptului la apărare și asigurarea dreptului la un

proces echitabil, deoarece soluționarea cererii creditoarei se face pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți, iar emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă prevederile constituționale privind dreptul de proprietate.

Autorul excepției susține că expresia „declarațiile părților” prevăzută de art. 10 alin. (1) din ordonanța de urgență este neclară, susceptibilă de îngrădirea dreptului la apărare. Se mai arată că nu se justifică limitarea mijloacelor de probă admise în cadrul acestei proceduri numai la înscrisuri. În opinia autorului excepției, înmânarea de îndată a ordonanței de plată echivalează cu pronunțarea judecătorului înainte de a administra orice probe.

Autorul consideră că art. 13 alin. (1), alin. (2) și alin. (5) din ordonanța de urgență încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 44 alin. (1) privind dreptul la proprietate privată din Constituție.

Se apreciază că art. 13 alin. (1) din ordonanța de urgență nu precizează dacă cererea în anulare pe care o reglementează este sau nu o cale de atac, dacă face parte din procedura contencioasă sau dacă, dimpotrivă, face parte din procedura necontencioasă și nu indică probele care pot fi administrate; însă dacă s-ar reține că este vorba numai de probe cu înscrisuri, autorul susține că acest fapt contravine exigențelor asigurării unui proces echitabil. De asemenea, această prevedere încalcă și principiul egalității în drepturi prin instituirea unui termen de atac mai scurt decât în cazul litigiilor de drept comun.

Pe de altă parte, autorul excepției consideră că textul art. 13 alin. (5) din actul normativ criticat permite creditorilor să ajungă în situația în care ar putea abuza de drepturile conferite de ordonanța de urgență, încălcând principiul dreptului la apărare și pe cel al egalității în drepturi.

Autorul a mai precizat că se creează o situație inegală între debitorul din procedura somației de plată și pârâtul din procesele comerciale de drept comun prin faptul că se prevede o singură cale de atac.

Judecătoria Baia Mare — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (1), (2), (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1): „*Prezenta ordonanță de urgență se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale.*”;

— Art. 7 alin. (1): „*Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruî în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.*”;

— Art. 10 alin. (1): „*În cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată.*”;

— Art. 13: „(1) *Împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. [...]*

(5) *Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Excepția de neconstituționalitate care privește art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 este inadmisibilă, textul criticat neavând legătură cu cauza, întrucât la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate nici măcar nu s-a emis ordonanța de plată.

Or, cererea în anulare este o cale de atac împotriva acestei ordonanțe, iar excepția de neconstituționalitate nu poate privi o eventualitate, interesul de celui ce ridică excepția trebuind să fie

născut, actual și direct. În aceste condiții, această prevedere legală criticată nu îndeplinește condiția legăturii cu cauza prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. A admite că un atare text ar avea legătură cu cauza ar însemna ca în anumite faze procesuale să se poată ridica excepții de neconstituționalitate care să vizeze alte faze procesuale, ceea ce este inadmisibil.

II. Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1) și art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind Decizia nr. 700 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 22 iunie 2010, Decizia nr. 1.480 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 20 ianuarie 2010, Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008. Cu acele prilejuri, Curtea a stabilit că „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată. Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă ca acesta se antepunză, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată”.

Soluția și considerentele deciziilor pronunțate sunt aplicabile și în cauza de față, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fruit Experience” — S.R.L. din Baia Mare în Dosarul nr. 3.993/182/2010 al Judecătoriei Baia Mare — Secția civilă.

II. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1) și art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.558

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 44
din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și 44 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Gheorghe Cozmuța, în calitate de președinte al Asociației de proprietari „Comuna Bârgău”, în Dosarul nr. 9.916/182/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia pentru motivele invocate în fața instanței de judecată. Depune concluzii scrise cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât critica de neconstituționalitate privește aplicarea și interpretarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.916/182/2008, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și 44 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Gheorghe Cozmuța, în calitate de președinte al Asociației de proprietari „Comuna Bârgău”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Constituție deoarece „datorită neclarității legii, se ajunge la împroprietărirea ilegală a unităților administrativ-teritoriale cu pășuni comunale, în detrimentul comunelor ca forme asociative de proprietate, cu prejudicierea în final a milioane de țărani români deposedați ilegal de dreptul lor de proprietate, fără o cauză de utilitate publică și dreaptă despăgubire”.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă consideră că excepția este neîntemeiată. În acest sens, arată că, „în măsura în care o persoană fizică sau juridică pretinde îndreptățirea sa la reconstituire asupra unor astfel de terenuri, nimic nu o împiedică să formuleze o cerere în acest sens în procedura specială prevăzută de Legea nr. 18/1991 și să-și dovedească dreptul la reconstituire, urmând ca organele abilitate să statueze asupra vocației sale successorale.”

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Arată că soluția de restituire a unor asemenea categorii de terenuri este rezultatul opțiunii legiuitorului. În plus, critica vizează interpretarea și aplicarea legii, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, îl reprezintă prevederile art. 33 și ale art. 44 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 33: „*Terenurile provenite din fostele izlazuri comunale — pajiști și arabil — care s-au aflat în folosința cooperativelor agricole de producție — trec în proprietatea privată a comunelor, orașelor sau, după caz, a municipiilor și în administrarea primăriilor, urmând a fi folosite ca pășuni comunale și pentru producerea de furaje și semințe pentru culturi furajere.*”;

— Art. 44: „(1) *Terenurile provenite din fostele izlazuri comunale, transmise unităților de stat și care, în prezent, sunt folosite ca pășuni, fânețe și arabil, vor fi restituite în proprietatea comunelor, orașelor și a municipiilor, după caz, și în administrarea primăriilor, pentru a fi folosite ca pășuni comunale și pentru producerea de furaje sau semințe de culturi furajere. Fac excepție suprafețele ocupate cu vii, pomi, seminceri furajeri, heleșteie, lacuri sau cele destinate producerii de legume, fructe ori altă materie primă pentru fabricile de conserve, orezării și câmpuri experimentale, destinate cercetării agricole, ce vor fi compensate în suprafață egală cu teren de aceeași calitate de către societățile comerciale pe acțiuni, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*

(2) *Nerespectarea dispozițiilor alineatului precedent duce la trecerea de drept în proprietatea comunelor, orașelor sau a municipiilor, după caz, a acestor terenuri.*”

Textul constituțional considerat ca fiind încălcat este cel al art. 44 alin. (3), potrivit căruia „*Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*”

Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din

Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 44 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Gheorghe Cozmuța, în calitate de președinte al Asociației de proprietari „Comuna Bârgău”, în Dosarul nr. 9.916/182/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.559

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 și art. 155¹ din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 și art. 155¹ din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene,

excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 7.287/271/2007 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă cu privire la concluziile scrise depuse la dosar de partea Aurica Poienariu.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.287/271/2007, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 și art. 155¹ din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru**

prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene, excepție ridicată de Viorica Luca într-un proces civil de pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, deși enumeră dispozițiile constituționale pretins încălcate, nu motivează în ce constă neconstituționalitatea prevederilor art. 149 și art. 155¹ din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008.

În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2007, arată că prevederile ei contravin art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece intervenția Guvernului nu este justificată de interesul public lezată și de caracterul anormal și excesiv al cazurilor excepționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, în ordinea invocării textelor de lege criticate, este următorul:

1. art. 149 și 155¹ din Codul de procedură civilă, texte de lege ce au următoarea redactare:

— Art. 149: *„Instanța va încuviința stenografierea debaterilor, în total sau în parte, la cererea părții. În acest caz se vor aplica dispozițiile privitoare la experți.”;*

— Art. 155¹: *„Când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina părții reclamante, prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege ori stabilite în cursul judecării, instanța poate suspenda judecata, arătând în încheiere care anume obligații nu au fost respectate. Dispozițiile art. 108³ sunt aplicabile.”*

La cererea părții, judecata va fi reluată dacă obligațiile la care se referă alin. 1 au fost îndeplinite și, potrivit legii, aceasta poate continua. Dispozițiile art. 155 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.”

2. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 30 iunie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 77/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009;

3. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 21 decembrie 2007, aprobată prin Legea nr. 127/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 2 iunie 2008;

4. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 4 noiembrie 2008, aprobată prin Legea nr. 100/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 15 aprilie 2009.

Dispozițiile constituționale considerate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) — Statul român, art. 2 alin. (2) privind suveranitatea, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind liberul acces la justiție, art. 52 alin. (3) — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) privind domeniul de reglementare al legilor organice, art. 82 alin. (2) privind validarea mandatului și depunerea jurământului de către Președintele României și art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 și art. 155¹ din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008, aceasta este nemotivată, autorul excepției menționând doar în mod formal textele constituționale pretins încălcate, fără a arăta în ce constă contradicția relevată. Se încalcă astfel dispozițiile imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi de lege este inadmisibilă.

Simpla enumerare în susținerea excepției de neconstituționalitate a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, cu titlu exemplificativ, reținându-se: Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, și Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009.

II. În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2007, prin care s-a dispus prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente până la data de 1 ianuarie 2009, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 127/2008, se constată că aceasta și-a încetat aplicabilitatea.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 703 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 12 iunie 2009, și Decizia nr. 335 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 15 mai 2007, încetarea aplicabilității unui act normativ atrage o soluție de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. De altfel, încetarea aplicabilității unui act normativ echivalează cu încetarea efectelor sale juridice pentru situațiile care se vor naște ulterior.

Întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești ori de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, excepția de neconstituționalitate privind această ordonanță este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149 și art. 155¹ din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 154/2007 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. III din titlul XVI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru prorogarea unor termene, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 7.287/271/2007 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.574

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Violeta Corcoveanu în Dosarul nr. 14.247/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.337D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției, Violeta Corcoveanu, prin care acesta solicită acordarea unui termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui termen de judecată.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.338D/2010, nr. 1.374D/2010, nr. 1.569D/2010, nr. 1.673D/2010, nr. 2.917D/2010, nr. 3.686D/2010, nr. 3.787D/2010, nr. 3.956D/2010, nr. 3.957D/2010,

nr. 3.971D/2010, nr. 4.050D/2010, nr. 4.146D/2010, nr. 4.147D/2010, nr. 4.573D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Dan Emil Bozdogescu în Dosarul nr. 14.352/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Veronica Domnișoru în Dosarul nr. 1.529/54/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, de Cătălin Cristea în Dosarul nr. 13.992/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Ligia Georgeta Croitoru în Dosarul nr. 13.981/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Adriana Carmen Iordache în Dosarul nr. 13.994/63/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și contencios administrativ, de Horațiu Florin Stoica în Dosarul nr. 3.419/107/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția contencios administrativ și fiscal, de Nicolae Iordache în Dosarul nr. 2.937/107/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Carmen Mariana Săseanu în Dosarul nr. 14.007/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Alexandru Cojocaru în Dosarul nr. 13.993/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Stelian Voicu în Dosarul nr. 13.979/63/2008 al Tribunalului Argeș — Secția civilă, de Horațiu Florin Stoica în Dosarul nr. 3.418/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ, de Nicolae Iordache în Dosarul nr. 2.936/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ, de Constantin Osiac în Dosarul nr. 14.008/63/2008 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ și de Andrei Costin Friedler Gheorghită în Dosarul nr. 13.995/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.673D/2010 de către autorul excepției, Ligia Georgeta Croitoru, prin care acesta solicită acordarea unui termen de judecată întrucât este în imposibilitate de apărare, fiind bolnavă, și asupra cererii depuse în Dosarul nr. 3.971D/2010 de autorul excepției Stelian Voicu, prin care acesta solicită acordarea unui termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererilor de amânare.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererile de acordare a unui termen de judecată.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public susține că nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.338D/2010, nr. 1.374D/2010, nr. 1.569D/2010, nr. 1.673D/2010, nr. 2.917D/2010, nr. 3.686D/2010, nr. 3.787D/2010, nr. 3.956D/2010, nr. 3.957D/2010, nr. 3.971D/2010, nr. 4.050D/2010, nr. 4.146D/2010, nr. 4.147D/2010, nr. 4.573D/2010 la Dosarul nr. 1.337D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 14.247/63/2008 și nr. 14.352/63/2008, prin Încheierea din 3 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.992/63/2008, prin Încheierea din 4 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.981/63/2008, prin încheierile din 14 septembrie 2010 pronunțate în dosarele nr. 14.007/63/2008 și nr. 13.993/63/2008, și prin Încheierea din 7 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.995/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Violeta Corcoveanu, de Dan Emil Bozdogescu, de Cătălin Cristea, de Ligia Georgeta Croitoru, de Carmen Mariana Săseanu, de Alexandru Cojocaru și de Andrei Costin Friedler Gheorghită în cauze având ca obiect anularea deciziilor emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj prin care au fost suspendate raporturile de muncă.

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.529/54/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Veronica Domnișoru într-o cauză având ca obiect anularea ordinului emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin care au fost suspendate raporturile de muncă.

Prin Încheierea din 25 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.994/63/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și**

contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adriana Carmen Iordache într-o cauză având ca obiect anularea deciziei emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj prin care au fost suspendate raporturile de muncă.

Prin Încheierea din 11 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.419/107/2010, și prin Încheierea din 1 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.937/107/2010, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Horațiu Florin Stoica și de Nicolae Iordache în cauze având ca obiect anularea deciziei emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Alba prin care au fost suspendate raporturile de muncă.

Prin Încheierea din 11 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.979/63/2008, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Stelian Voicu, într-o cauză având ca obiect anularea deciziei emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj prin care au fost suspendate raporturile de muncă.

Prin Încheierea din 17 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.418/107/2010, prin Încheierea din 24 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.936/107/2010, prin Încheierea din 1 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 14.008/63/2008, **Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Horațiu Florin Stoica, de Nicolae Iordache și de Constantin Osiac în cauze având ca obiect anularea deciziilor emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Alba prin care au fost suspendate raporturile de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie deosebiri de tratament juridic între diferite categorii de funcționari publici aflați în aceeași situație, a trimiterii în judecată. Astfel, simpla trimitere în judecată constituie motiv al suspendării din funcție, deci produce consecințe juridice înainte de a se pronunța o hotărâre definitivă de condamnare, ceea ce conduce la încălcarea principiului prezumției de nevinovăție (principiu care, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, nu vizează în mod strict procesul penal, ci se aplică chiar și în materia sancțiunilor administrative) și a dreptului la un proces echitabil. Totodată, unii autori ai excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin dreptului la un nivel de trai decent, cu atât mai mult cu cât au ca unică sursă de venit salariul. De asemenea, se susține că textul de lege criticat nu se află în concordanță nici cu prevederile „Regulamentului nr. 96/2004 în materia funcționarilor publici comunitari”, motiv pentru care, în baza dispozițiilor constituționale ale art. 20 alin. (1), aplicabilitatea acestuia ar trebui să înceteze.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Timiș — Secția comercială și contencios administrativ, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Argeș — Secția civilă și

Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu instituie discriminări, ci se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice. Invocă în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care au următorul cuprins: „(1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: [...] m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h);*”.

Dispozițiile art. 54 lit. h), la care textul criticat face trimitere, prevăd următoarele: „*Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: [...] h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și ale art. 47 privind nivelul de trai, precum și celor ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat în numeroase cazuri asupra prevederilor de lege criticate, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

Astfel, prin Decizia nr. 481 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 30 mai 2008, Curtea a reținut că măsura suspendării din funcție se aplică tuturor funcționarilor publici aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, și anume în cazul în care s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care i-ar face incompatibili cu exercitarea

funcției publice. Așa fiind, nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Referitor la invocarea prevederilor art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală, Curtea, prin Decizia nr. 48 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 26 martie 2003, a reținut că sancțiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public. Or, ținând cont de natura administrativă a acestei măsuri, nu se pune problema nerespectării prezumției de nevinovăție, care va trebui, însă, respectată, pe tot parcursul desfășurării întregului proces penal pornit împotriva respectivului funcționar public, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Cu privire la critica referitoare la prevederile art. 41 din Constituție privind dreptul la muncă, prin Decizia nr. 921 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 22 octombrie 2008, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată, deoarece nu se poate susține că suspendarea din funcție sau suspendarea de drept a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici în cazul trimiterii în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 ar contraveni principiului alegerii libere a profesiei, a meseriei, a ocupației sau a locului de muncă, deoarece, pe de-o parte, măsura suspendării este temporară, iar pe de altă parte, este justificată de trimiterea în judecată a funcționarului public pentru infracțiuni de o gravitate deosebită.

Totodată, prin Decizia nr. 539 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 2 iunie 2010, Curtea constată că textele de lege criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor art. 47 din Constituție, observând în acest sens că, potrivit art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, dacă instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv își va relua activitatea în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

Cu privire la invocarea prevederilor „Regulamentului nr. 96/2004 în materia funcționarilor publici comunitari”, prin Decizia nr. 676 din 18 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, Curtea observă că stabilirea compatibilității prevederilor din legislația națională cu cele cuprinse în acte emise de instituțiile Uniunii Europene nu poate fi realizată de instanța de contencios constituțional, ci revine, în cadrul operațiunii de interpretare și aplicare a legii, judecătorului investit cu soluționarea litigiului în cursul soluționării căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Violeta Corcoveanu în Dosarul nr. 14.247/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Dan Emil Bozdogescu în Dosarul nr. 14.352/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Veronica Domnișoru în Dosarul nr. 1.529/54/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, de Cătălin Cristea în Dosarul nr. 13.992/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Ligia Georgeta Croitoru în Dosarul nr. 13.981/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Adriana Carmen Iordache în Dosarul nr. 13.994/63/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și contencios administrativ, de Horațiu Florin Stoica în Dosarul nr. 3.419/107/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția contencios administrativ și fiscal, de Nicolae Iordache în Dosarul nr. 2.937/107/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția contencios administrativ și fiscal, de Carmen Mariana Săseanu în Dosarul nr. 14.007/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Alexandru Cojocaru în Dosarul nr. 13.993/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Stelian Voicu în Dosarul nr. 13.979/63/2008 al Tribunalului Argeș — Secția civilă, de Horațiu Florin Stoica în Dosarul nr. 3.418/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ, de Nicolae Iordache în Dosarul nr. 2.936/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ, de Constantin Osiac în Dosarul nr. 14.008/63/2008 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ și de Andrei Costin Friedler Gheorghită în Dosarul nr. 13.995/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.575

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Valentin Perciune în Dosarul nr. 11.918/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, asistat de avocatul Cornelia Tănăsache, cu împuternicire avocațială depusă în ședință, precum și consilierul juridic Mihai Ionescu, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, deoarece prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 încalcă dispozițiile art. 115 alin. (6), art. 124 alin. (2) și art. 127 din Constituție. În acest sens arată că atât procedura de verificare, cât și decizia de colaborare sunt luate de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care este și depozitarul tuturor documentelor și informațiilor. De asemenea, arată că dezbaterile în fața Consiliului nu sunt publice și contradictorii, ceea ce contravine art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare.

Consilierul juridic al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.918/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de pârâțul Valentin Perciune într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece creează confuzie între funcția de anchetă și funcția de decizie a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, or, procesul trebuie să fie echitabil. Pe de altă parte, arată că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la apărare, aspecte reținute de Curtea Constituțională și în Decizia nr. 51/2008. Totodată, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este neconstituțională deoarece Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, nu poate fi înființat decât în baza unei legi organice.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 permit cenzurarea Notei de constatare de către instanța de contencios administrativ prin formularea acțiunii în constatare și prin mijloacele procedurale care guvernează procesul civil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, astfel cum au fost modificate prin pct. 3 al articolului unic din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, lege publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: [...] b) colaborator al Securității — persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 115 alin. (6) privind adoptarea ordonanțelor de urgență, ale art. 117 alin. (3) privind înființarea autorităților administrative autonome și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, prin Decizia nr. 899 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 26 august 2010, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ca neîntemeiată. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prevederile ordonanței permit instanței de contencios administrativ ca, în cadrul acțiunii în constatare cu care a fost sesizată, să procedeze la cenzurarea „Notei de constatare” și să uzeze de toate mijloacele procedurale în cadrul procesului, pentru stabilirea adevărului.

Totodată, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, Curtea a statuat că — în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, potrivit art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 — dispozițiile criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, prin aceeași decizie, Curtea a constatat că autoritățile publice din

România sunt de natură constituțională sau extraconstituțională, în funcție de fundamentarea existenței lor legale. Așa fiind, pe lângă autoritățile administrative autonome definite expres de Constituție — Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, Curtea de Conturi, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și Consiliul Economic și Social, există și alte autorități a căror legitimitate izvorăște din lege. Această nu înseamnă însă că înființarea, organizarea și funcționarea lor ar fi lipsite de fundament constituțional, ci, dimpotrivă, ele își întemeiază existența pe

dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Valentin Perciune în Dosarul nr. 11.918/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.577

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Remus Tudor în Dosarul nr. 228/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 228/3/2009, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Remus Tudor într-o cauză privind soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt neconstituționale, deoarece instanța de judecată le-a interpretat cu „rea-voință”, ignorând probele depuse la dosar și respingând cererea de acordare a ajutorului public judiciar.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin reglementarea acordării ajutorului public judiciar s-a dat eficiență tocmai accesului liber la justiție al persoanei care se consideră vătămată într-un drept al său, dar care nu poate suporta costurile unei acțiuni judiciare. Reglementarea unor modalități și condiții în care se face acordarea ajutorului public judiciar nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție sau a dreptului la un proces echitabil, ci o expresie a libertății legiuitorului de a reglementa cadrul exercitării acestui drept fundamental.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Remus Tudor în Dosarul nr. 228/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții încalcă dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, respingând excepția de neconstituționalitate a acestora, un exemplu în acest sens fiind Decizia nr. 1.098 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 11 noiembrie 2010.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuii echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanță, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngădi în acest mod accesul efectiv la justiție.

Totodată, potrivit art. 15 din actul normativ criticat, împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face „cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii”, iar cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu „de un alt complet”. Prin urmare, Curtea constată că sunt îndeplinite toate cerințele dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei — a cererii de ajutor public judiciar — într-un termen rezonabil și de către o instanță independentă și imparțială.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la celelalte susțineri ale autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, întrucât, în realitate, autorul excepției critică soluția instanței de judecată de a-i respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, aceasta nefiind instanță de control judiciar.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.643

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „*Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind garantarea valorilor supreme ale statului de drept, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 770 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, reținând că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată este justificată având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al rezoluției sau al ordonanței procurorului, atacate sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimitere în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale. Cu aceeași ocazie, Curtea a statuat că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 7.624/233/2008 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.624/233/2008, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Victor Belcin cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor acte ale procurorului de netrimitere în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale privind garantarea valorilor supreme ale statului de drept, egalitatea în fața legii și a autorităților publice, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât judecătorul verifică rezoluția sau ordonanța atacată doar pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate, fără posibilitatea administrării altor probe, și anume expertiză tehnică.

Judecătoria Galați apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 982/2007 și nr. 1.277/2008.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv „înscrisuri noi”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele

care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași motive arătate mai sus, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 7.624/233/2008 al Judecătorei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.009/2010
privind acreditarea unităților sanitare care pot efectua activități de bănci de țesuturi
și/sau celule umane, respectiv de utilizator de țesuturi și/sau celule umane în scop terapeutic**

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale titlului VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și Adresa nr. 5 din 4 ianuarie 2011 a Agenției Naționale de Transplant,

văzând Referatul de aprobare al Direcției asistență medicală nr. Cs.A. 1.236 din 9 februarie 2011,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.009/2010 privind acreditarea unităților sanitare care pot efectua activități de bănci de țesuturi și/sau celule umane, respectiv de utilizator de țesuturi și/sau celule umane în scop terapeutic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 13 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

**1. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2¹,
cu următorul cuprins:**

„Art. 2¹. — Se acreditează pentru activitatea de utilizator de țesuturi:

— Societatea Comercială «Segito Medsystem Varad» — S.R.L. Oradea pentru transplant de cornee.”

2. La articolul 3, după alineatul (2¹) se introduce alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 2¹ este valabilă maximum 2 ani de la data intrării în vigoare a dispozițiilor prezentului ordin.”

3. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1), (2), (2¹) și (2²) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate de Agenția Națională de Transplant

împreună cu autoritatea națională competentă în domeniul securității sanitare a produselor de origine umană pentru utilizare terapeutică, în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Agenția Națională de Transplant, precum și Societatea Comercială „Segito Medsystem Varad” — S.R.L. Oradea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 9 februarie 2011.
Nr. 93.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

